

Tips bij het opvangen van een hond - Universiteit Utrecht

Help jij bij de nare situatie in de Oekraïne, door een gezelschapsdier (tijdelijk) op te vangen? Lees dan hier de tips om het dier herstel en veiligheid te bieden.

Honden

Honden die uit de Oekraïne komen, hebben niet alleen een lange reis achter de rug. Naast de vermoedelijke trauma's van de oorlogssituatie, is de hond die jij opvangt, gescheiden van zijn eigenaar en diens eventuele gezin. Honden komen mogelijk ook uit een heel andere leefomgeving dan die waarin jij de hond opvangt. Naast met de trauma's wil je als opvangadres dus ook rekening houden met de scheiding van 'de groep' en de andere leefomgeving waarin de hond zich bevindt.

Als de hond na aankomst in Nederland nog niet door een Nederlandse dierenarts is gecontroleerd, nog geen chip en hondenpaspoort heeft en mogelijk nog niet is gevaccineerd tegen de in Nederland aanwezige ziekten die het dier kunnen infecteren (hondenziekte, canine parvo, infectieuze hepatitis en ziekte van Weil), maak dan zo snel mogelijk een afspraak met je dierenarts. Houd de opvanghond gescheiden van je eigen dieren en van andere mensen behalve jijzelf en laat de hond niet in contact komen met dieren uit de buurt, totdat de dierenarts het dier gezien heeft en jou informatie heeft kunnen geven. Zorg er in ieder geval voor dat jouw eigen dieren goed gevaccineerd en beschermd zijn tegen deze ziekten, voordat de opvanghond komt.

Tip 1 – Zorg voor rust en regelmaat

Gestreste honden houden ervan als de omgeving voorspelbaar en controleerbaar is. De ouderwetste rust en regelmaat komen dus van pas! Probeer de eerste tijd een vast dagschema te hanteren, met voorspelbare wandelingen in rustige gebieden. Uiteraard met de hond aan de lijn. Als de hond geen moeite heeft met aangeliend worden, kies dan voor een tuigje waaruit de hond bij schrik zich niet kan loswringen. Voorkom de eerste tijd een te veel aan prikkels en contacten waarbij de hond niet ontspannen is. Zorg in huis voor een eigen ligplek, waar de hond rust vindt. Je kunt zien of de hond er rust vindt, doordat de hond zelf de ligplek opzoekt en er ook echt slaapt, voor langere aaneengesloten periode. Kijk goed naar de hond. Welke gebeurtenissen in huis geven een hond die speelt, slaapt, of ontspannen interactie zoekt? Ontspannen interactie kenmerkt zich door een lage brede kwispel, een ontspannen lijf, een normale bewegingsnelheid (niet langzaam, niet snel, geen springen), geen hijgen, schudden, piepen of blaffen. Vermijd de eerste tijd gebeurtenissen die angst, spanning, druk gedrag of - uiteraard- agressie geven. Zie je die gedragingen wel en weet je niet goed wat te doen? Schakel dan hulp in van een gediplomeerd hondengedragstherapeut.

Tip 2 – Leg geen druk op de hond, maar wees wel duidelijk

Een getraumatiseerde of gestreste hond, leg je geen druk op. Dus geen commando's afdwingen, dingen eisen of iets vragen van de hond wat hij niet kan of begrijpt. Vermijd liever alle situaties waarin druk op de hond komt. Zo verlaag je ook de kans op bijten door een hond die zich onveilig voelt. Wees wel vanaf dag één duidelijk naar de hond. Dingen die later niet mogen, nu niet toelaten omdat hij zielig is. Spreek in een meerpersoonshuishouden met elkaar af, wat wel en niet mag en hoe je met de hond omgaat. Dat zijn de regels van uw huishouden waaraan eenieder zich houdt en dat komt ook de voorspelbaarheid van de omgeving voor de hond ten goede.

Tip 3 – Maak een lijst met 'lastige situaties'

Door druk te voorkomen, voorkom je ongewenst leren bij de hond en risico's voor de omgeving en jezelf. Terwijl je de hond tot rust laat komen, leer je hem ondertussen kennen. Bij "gewone" niet-getraumatiseerde honden in een nieuwe omgeving, duurt het zeker twee weken voor ze zodanig gewend zijn dat ze hun 'normale' gedragspatronen gaan laten zien. Bij getraumatiseerde honden kan dat langer duren. Terwijl je de hond leert kennen, zal je een boel signaleren. Zoals situaties en omstandigheden die voor de hond lastig zijn om mee om te gaan, van schrikt of angstig van wordt. Maak een lijstje van die situaties. Je kunt hier dan op inspelen. Op de korte termijn door ze te voorkomen en na de eerste wentijd, kan je er een plan van aanpak voor opstellen. Je kan dan bij angstgedrag, de angst gaan verminderen voor hetgeen de hond angstig maakt door het stapsgewijs laagdrempelig toedienen van korte confrontaties gepaard gaande met voer en spel. Bij ongewenst gedrag kan je nadenken over in stappen aanleren van gewenst alternatief gedrag. Als je daarbij hulp verwacht nodig te hebben, kan je alvast op zoek gaan naar een gediplomeerd kynologisch instructeur of gedragstherapeut.

Tip 4 – Speur en speel

Zeker voor honden die in een meer natuurlijke setting hebben geleefd en nu in meer verstedelijkt/versteend gebied moeten meedraaien: zorg dat ze met hun neus kunnen bezig zijn. Dat kan uiteraard bestaan uit ontspannen wandelingen in de natuur! Aanvullend is het juist voor deze honden heel goed om extra neusactiviteiten mee te gaan ondernemen. En voor jou en jullie als opvangadres een geschikte wijze om een band op te bouwen en de hond te leren kennen. Denk aan praktijkspeuren, aan detectiewerk of een zoekwerkklasje op een rustige hondenschool. Behalve neusactiviteiten zijn ook spelactiviteiten goed om te ondernemen. Kies spelactiviteiten die ontspanning geven, geen opwinding en uiteraard geen agressie of angst! Rustig spel is dus te verkiezen boven druk spel. Zo kan een bal in de tuin zoeken, een betere aanpak zijn dan achter een bal aanrennen en kan samen stap voor stap een voerpuzzel oefenen en doen een betere keus zijn dan een sjorspel. Ook hierbij geldt: goed kijken naar wat de hond laat zien en kleine stappen maken waarbij je meer ontspanning bij iedereen wilt zien.